

Στα 226 τρισ. δολάρια το παγκόσμιο χρέος

ΕΙΝΑΙ οι έρευνες που σε κάνουν να αναρωτιέσαι αν πραγματικά υπάρχουν αυτά τα χρήματα, αλλά και ποιος ή ποιοι είναι αυτοί που έχουν δανείσει τέτοια ποσά. Εντυπωσιακή άνοδο έχει καταγράψει το παγκόσμιο χρέος, το οποίο έχει φθάσει στο επίπεδο - ρεκόρ των 226 τρισ. δολαρίων, δηλαδή με ρυθμό μεγαλύτερο πάνω από τρεις φορές από το παγκόσμιο ΑΕΠ, όπως αποκαλύπτει έρευνα του Διεθνούς Ινστιτούτου Χρηματοοικονομικής (IIF).

Σύμφωνα με την έκθεση το παραπάνω ποσό αντιστοιχεί στο 324% του παγκόσμιου ΑΕΠ. Παράλληλα το IIF επισημαίνει ότι ορισμένες αναδυόμενες οικονομίες αντιμετωπίζουν αρκετές δυσκολίες αποπληρωμής των χρεών τους, ιδιαίτερα εάν έχουν δανειστεί σε «σκληρό νόμισμα» όπως είναι το ευρώ ή το δολάριο. Το IIF υπολογίζει ότι πριν από το τέλος του 2018 θα πρέπει να υπάρξει αναχρηματοδότηση χρέους ύψους 1,7 τρισ. δολαρίων στις ανεπτυγμένες οικονομίες.

Ο «αδικαιολόγητος» πλούτος στο στόχαστρο της εφορίας

● Η ανάλυση ρευστότητας εξετάζει το ενδεχόμενο ο φορολογούμενος να δαπάνησε περισσότερα από αυτά που δήλωσε

Εναν ακόμα έλεγχο, από τους πολλούς που διενεργεί η εφορία τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη αυτή την ώρα. Πρόκειται για αυτούς που δηλώνουν πενιχρά εισοδήματα, αλλά ο τρόπος ζωής τους δείχνει το ακριβώς αντίθετο.

Η ανεξάρτητη αρχή δημοσίων εσόδων προσπαθεί να βρει αυτούς που παρουσιάζουν φαινόμενα «αδικαιολόγητου πλουτισμού», ξεκινώντας τακτικούς ελέγχους.

Μάλιστα, οι διασταυρώσεις που φορολογούμενοι εμφάνιζαν αυξημένες δαπάνες με πλαστικό χρήμα και ταυτόχρονα δήλωναν στην εφορία ποσά που δεν δικαιολογούσαν τον τρόπο ζωής τους.

Στη διαδικασία του τακτικού ελέγχου, είτε λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού είτε λόγω διαφορών μεταξύ δαπανών και

δηλωθέντων εισοδημάτων, ο προσδιορισμός του πραγματικού φορολογητέου εισοδήματος γίνεται με έμμεσες τεχνικές ελέγχου που εξετάζουν τη ρευστότητα, την καθαρή θέση, τις τραπεζικές καταθέσεις και τις δαπάνες του φορολογούμενου σε μετρητά.

Ενδεικτικά, η τεχνική της ανάλυσης ρευστότητας εξετάζει πρακτικά το ενδεχόμενο ο φορολογούμενος να δαπάνησε περισσότερα χρήματα από αυτά που δήλωνε στις φορολογικές του δηλώσεις, εξετάζοντας και το υπόλοιπο τραπεζικών καταθέσεων.

Με την τεχνική της καθαρής θέσης η ΑΑΔΕ διερευνά το ενδεχόμενο να προκύπτει προσαύξηση της καθαρής περιουσίας του φορολογούμενου εντός του έτους, η οποία δεν δικαιολογείται από τα δηλωθέντα εισοδήματα. Από την εξέταση του ύψους των τραπεζικών καταθέσεων και των δαπανών σε μετρητά η ΑΑΔΕ προσ-

διορίζει φορολογητέα ύλη συγκρίνοντας την κίνηση των καταθέσεων και δαπανών σε μετρητά με τα δηλωθέντα εισοδήματα.

Εάν από τον έλεγχο προκύψει φορολογητέα ύλη που δεν έχει δηλωθεί, αυτή αποδίδεται προς φορολόγηση στο έτος που αφορά και κατανέμεται στις πηγές εισοδήματος, όπου τεκμηριωμένα ανάγεται.

Στόχος το «μαύρο» χρήμα

Στόχος του οικονομικού επιτελείου είναι να βρει όσους προσπαθούν να αποφύγουν τη φορολόγηση, διαθέτοντας και «μαύρο» χρήμα. Φυσικά, εν όψει και των πιεστικών στόχων του προϋπολογισμού, επιχειρούν να αντλήσουν χρήματα που θα μπουν στα κρατικά ταμεία για να ενισχύσουν τα δημόσια έσοδα.

Σημειωτέον, πάντως, ότι η παραοικονομία στην Ελλάδα κοστίζει αρκετά δισευρώ στα ταμεία του Δημοσίου.

Εν όψει των πιεστικών στόχων του προϋπολογισμού επιχειρούν να αντλήσουν χρήματα για να ενισχύουν τα έσοδα

ΑΡΘΡΟ

Γράφει ο Βασίλης Τσακούρας

Ανοίγει το θέμα του ελληνικού χρέους;

Το ζήτημα του ελληνικού χρέους παραμένει στην ατζέντα. Το ανοίγει και πάλι το ΔΝΤ μέσω του Πολ Τόμσεν, ενώ αποτυπώνεται συνεχώς από τις παρεμβάσεις του ταμείου. Είναι ο σύμμαχος της Ελλάδας σ' αυτό το μείζον θέμα.

Το... καλό της υπόθεσης είναι ότι το ανέφερε και ο πρόεδρος του Eurogroup, Γερούν Ντάισελμπλουμ,

ότι δηλαδή θα πρέπει να γίνει κάτι με αυτό το θέμα. Το ανέφερε και ο επικεφαλής των Φιλελεύθερων της Γερμανίας. Είπε ότι «κούρεμα» (ονομαστική μείωση του χρέους) δεν πρόκειται να υπάρξει, αλλά μπορεί να συζητηθεί μια αναδιάρθρωση.

Το ερώτημα είναι το κατά πόσο θα περάσει από το σύνολο των ευρωπαϊκών θεσμών και των χωρών της Ευρωζώνης. Δεν είναι μια εύκο-

λη υπόθεση, καθώς αγγίζει ευαίσθητες πολιτικές «χορδές».

Η Ευρώπη, μάλιστα, θέλει να ανοίξει αυτή τη συζήτηση μετά το τέλος του προγράμματος, δηλαδή το καλοκαίρι του 2018, για να κρίνει αν τελικά χρειάζεται να γίνει κάποια παρέμβαση ή όχι.

Ωστόσο, το ζήτημα βρίσκεται κάπου αλλού. Με μια διευθέτηση του χρέους, θα ανοίξει ο δρόμος για τη

μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Κάθε έτος η Ελλάδα θα πρέπει να πληρώνει 6,5 δισ. σε τοκοχρεολύσια, δηλαδή 3,5% του ΑΕΠ της, όσος και ο στόχος για τα πρωτογενή αποτελέσματα που θα πρέπει να επιτυγχάνει.

Τόσο το ΔΝΤ όσο και η ελληνική πλευρά (κυβέρνηση, αντιπολίτευση και ΤτΕ) συμφωνούν σε μια μείωσή τους στο επίπεδο του 1,5% - 2%.